

मनोज्ञैःकर्मभिःअनुचरेषुमुख्याःतेवयं दितिसुतेनशिबिकावाहकत्वंप्रापिताः पंचतांमृत्युं हेपंचविंश चतुर्विंशतितत्त्वनियामक ॥ ५२ ॥ किंपुरुषास्तुत्वांस्तोतुंकेवयंवराकाइत्याहुः वयमिति वयंकिंपुरुषाः तुच्छप्राणिनःत्वंतुमहान् अद्भुतप्रभावःपुरुषः नन्वयंमहान्दैत्योहतइति किंनवर्ण्यतइत्याशंक्य कियदेतदित्याहुः अयमिति यदासाधुभिर्भगवद्भक्तैस्तिरस्कृतस्तदैवनष्टइति ॥ ५३ ॥ सत्रेषुयज्ञेषुतवअमलंचरित्रंगीत्वामहतींसपर्याधनादिसंपत्तिं सत्वयाहतः एतद्विष्ट्याभद्रकृतम् ॥ ५४ ॥ अमुनादितिजेनविष्टिर्निर्मूल्यकर्मअनुनिरंतरंकारिताः अतःपरंनःविभवायसमृद्धयेभव

यक्षाऊचुः वयमनुचरमुख्याःकर्मभिस्तेमनोज्ञैस्तइहदितिसुतेनप्रापितावाहकत्वम् ॥ सतुजनपरितापंतल्लृतंजानतातेनरहरउपनीतःपंचतांपंचविंश ॥ ५२ ॥ किंपुरुषाऊचुः वयंकिंपुरुषास्त्वंतुमहापुरुष ईश्वरः ॥ अयंकुपुरुषोनष्टोधिकृतःसाधुभिर्यदा ॥ ५३ ॥ वैतालिकाऊचुः सभासुसत्रेषुतवामलय शोगीत्वासपर्यामहतींलभामहे ॥ यस्तांव्यनैषीदृशमेषदुर्जनोदिष्ट्याहतस्तेभगवन्त्यथामयः ॥ ५४ ॥ किन्नराऊचुः वयमीशकिन्नरगणास्तवानुगादितिजेनविष्टिममुनाऽनुकारिताः ॥ भवताहरेसवृजिनोऽवसादितोनरसिंहनाथविभवायनोभव ॥ ५५ ॥ विष्णुपार्षदाऊचुः अद्यैतद्धरिनररूपमद्भुतंतेदृष्टं नःशरणदसर्वलोकशर्म ॥ सोऽयंतेविधिकरईशविप्रशमस्तस्येदंनिधनमनुग्रहायविद्मः ॥ ५६ ॥ इति श्रीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेप्रहादानुचरितेदैत्यवधेनृसिंहस्तवोनामअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ५७ ॥ नारदउवाच एवंसुरादयःसर्वेब्रह्मरुद्रपुरःसराः ॥ नोपेतुमशकन्मन्युसंरंभंसुदुरासदम् ॥ १ ॥

॥ ५५ ॥ नोऽस्माकंभक्तानांहेशरणदआश्रयप्रद सर्वेषांलोकानांशर्ममंगलमेतदद्भुतरूपमद्यैवदृष्टम् नतुपूर्वम् विधिकरःकिंकरः ॥ ५६ ॥ इति सप्तमेटीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ नवमेब्रह्मणाभीत्याचोदितोऽसुरबालकः कोपंप्रशमयन्नस्तौनृसिंहमतिभीषणम् ॥ १ ॥ उपोऽप्यनुग्रएवायंस्वभक्तानांनृकेसरी केसरीवस्वपोतानामन्येषामुग्रविग्रहः ॥ २ ॥ इत्याद्यागमोक्तांभक्तानुकंपितामाह एवमिति सप्तभिः एवंदूरतएवस्थित्वास्तुवंतः मन्युनासंरंभआवेशोयस्यतम् उपसमीपेगंतुंनाशकुर्वन् ॥ १ ॥